

Kolding Folkeblad.

Ansværlig Redaktør L. Thastum. Trykt i „Kolding Folkeblad's Bogtrykkeri“.

Dagligt Aftensnytt og kvæter 4 Kr. Gørløberligt (med Tilleg af Postgegn) for udvalgte Abonnenter 47 Øre månedlig. Bestilles paa alle Postkontor og Brevvekslingssteder samt paa Bladets Kantor.

Nr. 57.

Lørdag den 8. Marts 1913.

42. Aarg.

Kolding Folkeblad – Lørdag den 8. marts 1913

Ejnar Mikkelsen: Tre Aar paa Grønlands Østkyst.

(Gyldendalske Forlag).

Der er mange, som i Vinter har hørt Kaptajn Ejnar Mikkelsen holde Foredrag om sine Oplevelser i Grønland; men det er selvfølgelig ikke alt, han har faaet fortalt, og ikke alle sine Billeder han har faaet Lejlighed til at vise sine Tilhørere — ganske bortset fra de mangfoldige, der slet ikke har hørt ham. For alle dem, der har Interesse for fjærne og ukendte Egne og for at høre om, hvorledes energiske og udholdende Mennesker klarer Tilværelsen under de ugunstigste ydre Forhold, vil den Bog Mikkelsen nu har udsendt, være en særdeles tiltrækkende Læsning.

Den danske Udgave af Ejnar Mikkelsens Bog er paa 300 store og tættrykte Sider og forsynet med mange fortræffeligt udførte Billeder og et stort, let overskueligt Kort over det nordøstlige Grønland. Og saa er den skrevet med en Fart og en Friskhed, der gør Læsningen let og underholdende.

Ejnar Mikkelsen: Tre Aar paa Grønlands Østkyst.

(Gyldendalske Forlag)

Der er mange, som i Vinter har hørt Kaptajn Ejnar Mikkelsen holde Foredrag om sine Oplevelser i Grønland; men det er selvfølgelig ikke alt, han har faaet fortalt, og ikke alle sine Billeder han har faaet Lejlighed til at vise sine Tilhørere — ganske bortset fra de mangfoldige, der slet ikke har hørt ham. For alle dem, der har Interesse for fjærne og ukendte Egne og for at høre om, hvorledes energiske og udholdende Mennesker klarer Tilværelsen under de ugunstigste ydre Forhold, vil den Bog Mikkelsen nu har udsendt, være en særdeles tiltrækkende Læsning.

Den danske Udgave af Ejnar Mikkelsens Bog er paa 300 store og tættrykte Sider og forsynet med mange fortræffeligt udførte Billeder og et stort, let overskueligt Kort over det nordøstlige Grønland. Og saa er den skrevet med En Fart og en Friskhed, der gør Læsningen let og underholdende.

Men saadan kan der naturligvis nok skrives bagefter, naar Besværlighederne er lagt bag og Berømmelsen venter. Saalænge Turen stod paa, og især efter at Mikkelsen og Iversen var bleven ene tilbage og med Anspændelse af alle Sjæls- og Legemskræfter maatte stride sig frem mod Depoterne, der skulde bringe den foreløbige Frelse, og siden vente Maaned efter Maaned paa, at nogen skulde komme og hente dem hjem, har de Lidelser og Strabadser, de har maattet gennemgaa, været utallige. Hundene, der døde, Sulten, der pinte, Kulden, der soed til Marv og Ben, og saa Ensomheden og den stadige Uvished om Enden, mon ikke alligevel blev den, at de kom til at dele Skæbne med Mylius-Erichsen og hans to Fæller — indtil Mikkelsen en Morgen vaagner derinde i Skuret ved Kysten, som var hans og Iversens Tilflugtssted, og hører en Kasse vælte udenfor. Han tror straks det er en Isbjørn og griber efter sin Bøsse; men Iversen er allerede ude af Soveposen og har slaaet Døren op. Det er Nordmanden, Kaptajn Lillenæs fra Hvalfangeren „Sjøblomsten“, der staar udenfor, og hvor de aldrig før har set andet end Is og Vand, ligger nu en lille Damper. De er reddede.

Det er en bedre og interessantere Bog end de fleste Romaner.

H. H.

Men saadan kan der naturligvis nok skrives bagefter, naar Besværlighederne er lagt bag og Berømmelsen venter. Saalænge Turen stod paa, og især efter at Mikkelsen og Iversen var bleven ene tilbage og med Anspændelse af alle Sjæls- og Legemskræfter maatte stride sig frem mod Depoterne, der skulde bringe den foreløbige Frelse, og siden vente Maaned efter Maaned paa, at nogen skulde komme og hente dem hjem, har de Lidelser og Strabadser, de har maattet gennemgaa, været utallige. Hundene, der døde, Sulten, der pinte, Kulden, der sved til Marv og Ben, og saa Ensomheden og den stadige Uvished om Enden, mon ikke alligevel blev den, at de kom til at dele Skæbne med Mylius-Erichsen og hans to Fæller - indtil Mikkelsen en Morgen vaagner derinde i Skuret ved Kysten, som var hans og Iversens Tilflugtssted, og hører en Kasse vælte udenfor. Han tror straks det er en Isbjørn og griber efter sin Bøsse; men Iversen er allerede ude af Soveposen og har slaaet Døren op. Det er Nordmanden, Kaptajn Lillenæs fra Hvalfangeren „Sjøblomsten“, der staar udenfor, og hvor de aldrig før har set andet en Is og Vand, ligger nu en lille Damper. De er reddede.

Det er en bedre og interessantere Bog end de fleste Romaner.

H. H.